

Управління культури обласної державної адміністрації
Херсонська обласна бібліотека для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова

Херсонці підкорюють світ

Біобібліографічний довідник

Серія «Ми – українці»

Херсон, 2017

УДК 016:929

ББК К91

ХЗ9

Херсонці підкорюють світ : біобібліографічний довідник / Упр. культури обл. держ. адмін., Херсон. обл. б-ка для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова ; [уклад. : Н.О. Попова, А.С. Михайлова ; ред. С.Д. Коваль ; дизайн обкл. Н.С.Геліна ; кер. проекту В.Л. Лобзова]. – Херсон : [б. в.], 2017. – 32 с. : іл. – (Ми - українці).

Біобібліографічний довідник **«Херсонці підкорюють світ»**, який відкриває серію видань «Ми – українці», присвячений відомим сучасникам родом з Херсонщини, які стали публічними особистостями у різних сферах діяльності.

Запропоновані інформаційні матеріали розміщені за алфавітом прізвищ, біографічна інформація доповнюється бібліографією.

Дане видання адресоване херсонцям та широкому колу користувачів, які люблять рідний край і хочуть знати більше про відомих земляків.

Довідник видано за фінансової підтримки Райффайзен Банк Аваль

Укладачі: Н.О.Попова, А.С.Михайлова

Керівник проекту – В.Л. Лобзова

Херсонська обласна бібліотека для юнацтва ім. Б.А. Лавреньова, 2017

Від автора

Кожен з нас – частина України і не важливо, де ми народилися, в Києві чи у Львові, в Донецьку чи в Харкові, в Полтаві чи в Херсоні. Але ми – українці, єдина велика родина і ми цим пишаємося.

Довідник **«Херсонці підкорюють світ»** відкриває серію «Ми - українці» і представляє вихідців з Херсонщини, які стали відомими далеко за межами нашого краю. Він присвячений нашим землякам-сучасникам, що досягли успіхів і здобули визнання у різних сферах діяльності.

Серед них є письменники, музиканти, співаки, журналісти, режисери, артисти, спортсмени. Херсон зіграв величезну роль в їхньому житті, адже кожен із них саме тут народився, навчався, заявив про себе і почав свій шлях до обраної мрії.

Деякі з них з успіхом працюють в нашому місті, інші - поза межами Херсонщини, і навіть в інших країнах, але завжди пам'ятають про своє походження та вражають світ своїм талантом.

Впевнена, що й надалі Херсонщина буде знана у світі, як земля, щедра обдарованими, яскравими особистостями.

***Наталя Попова**, завідувач інформаційно-бібліографічного відділу
Херсонської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова*

Аверченко Дар'я Василівна

Український сценарист, продюсер. Народилася 17 листопада 1983 року в Херсоні.

Навчалася на факультеті журналістики Київського міжнародного університету. Післядипломну освіту здобула у Вільному університеті Берліну. Працювала журналістом видань «Дзеркало тижня», «Вгору», телеканалу «K1», а також телеканалу Phoenix (Берлін), очолювала українську редакцію німецького освітнього телеканалу Da Vinci Learning. Член Національної спілки журналістів України.

З 2007 року пише сценарії до ігрових і документальних фільмів.

Упродовж дев'яти років входить до відбіркового комітету Міжнародного документального фестивалю про права людини Docudays UA, займається продюсуванням документальних фільмів. Найвідоміші фільми: «Радуниця», «Євромайдан. Чорновий монтаж», «Українські шерифи». Останній фільм здобув спеціальний приз журі Амстердамського фестивалю документальних фільмів IDFA 2015 року та Гран-прі одного з найбільших кінофестивалів Польщі Docs Against Gravity.

Про неї

Баранівська М. Дар'я Аверченко: Робимо те, що не вдається медіа [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з піар-директором та членом Відбіркової ради Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA] / Марина Баранівська // Телекритика. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 22.03.2012. – Режим доступу : <http://ru.telekritika.ua/events/2012-03-22/70600> , вільний. – Назва з екрана.

Дар'я Аверченко [Електронний ресурс] // Docudays UA. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://docudays.org.ua/selection/averchenko/> , вільний. – Назва з екрана.

Дар'я Аверченко. Продюсерка альманаху «Євромайдан. Чорновий монтаж» та пр-директорка фестивалю Docudays UA [Електронний ресурс] : [спогади про Євромайдан] // Docudays UA. – Текст. дані. – Режим доступу : <http://docudays.org.ua/2016/news/kino/euromaidan-online-docu-space/> , вільний. – Назва з екрана.

Хоменко В. Інтерв'ю [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з режисером Р. Бондарчуком та продюсеркою Д. Аверченко про шлях фільму «Українські шерифи» в номінації на премію «Оскар»] / Вікторія Хоменко // Docudays UA. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://docudays.org.ua/2017/news/intervyu/interview-oscar-sheriffs-2017/> , вільний. – Назва з екрана.

Авраменко Олег Євгенович (Андрій Давидов)

Український письменник-фантаст, пише під псевдонімом Андрій Давидов. Народився в Херсоні 25 вересня 1967 року.

Як і багато письменників-фантастів, за освітою він «технар» - фізик. Саме науково-фантастичні романи, які Олег, захиляючись читав в дитинстві, пробудили в ньому інтерес до математики і фізики. У чотирнадцять років вступив до Київської фізико-математичної школи при КДУ, був призером всеукраїнських фізичних олімпіад, а в 1985 став студентом Київського державного університету, щиро мріючи присвятити своє життя науці.

Можливо, з Олега вийшов би непоганий фізик-теоретик, але обставини склалися так, що він навіть не отримав університетського диплома. На четвертому курсі він залишив навчання (хоча вчився на «відмінно») і став незалежним журналістом. На початку 90-х зрозумів, що публіцистика – не його покликання, і повністю переключився на фантастику, попутно підробляючи складанням і налагодженням комп'ютерів.

Пише російською та українською. Працює в широкому жанровому спектрі, але найбільш характерним для його творів є змішання різних напрямів - від «жорсткої» наукової фантастики і «космічної опери» до альтернативної історії, містики і фентезі. У 1991-95 рр. публікувався в періодиці, а в 1996-му дебютував першою «повноцінною» книгою російською мовою - романом «Син Сутінків і Світла».

Олег Авраменко - автор вісімнадцяти опублікованих романів, не рахуючи перевидань.

В останні роки почав також займатися перекладами наукових робіт з квантової теорії поля, переклавши з англійської на українську «Вступний курс» Пескіна і Шродера.

Особисто рідко спілкується з колегами і читачами, за що його почали називати «Херсонським відлюдником».

Твори

Власть молнии : роман : [из цикла «Легенда о Карсидаре»] / Олег Авраменко, Тимур Литовченко. – М. : ЭКСМО, 1997. – 528 с. – (Абсолютная магия).

Воины преисподней : роман : [из цикла «Легенда о Карсидаре»] / Олег Авраменко, Тимур Литовченко. – М. : ЭКСМО, 1998. – 480 с. – (Абсолютная магия).

Грани Нижнего мира : роман / Олег Авраменко . – М. : Альфа-книга, 2000. – 424 с. - (Фантастический боевик).

Жменя Вічності : [роман у жанрі „космічної опери“ з серії „Зорі в твоїх долонях“] / Олег Авраменко, Валентин Авраменко. – Київ : Джерела, 2004. - 288 с. - (Алфізика).

Звездная дорога : роман : [из серии «Источник Мироздания»] / Олег Авраменко . – СПб. : Азбука, 1997. - 464 с. - (Fantasy).

Звезды в ладонях : фантастический боевик / Олег Авраменко . – М. : Альфа-книга, 2001. - 376 с.

Зруйновані зорі : [продовження роману „Жменя Вічності“ з серії „Зорі в твоїх долонях“] / Олег Авраменко, Валентин Авраменко. – Київ : Зелений пес, 2007. – 352 с.

Наследник Громовержца : роман : [из серии «Источник Мироздания»] / Олег Авраменко. - М. : Альфа-книга, 2006. – 410 с. - (Магия фэнтези).

Призрачная реальность (Протекторат) : роман / Олег Авраменко. – М. : Альфа-книга, 2001. – 440 с. – (Фантастический боевик).

Принц Галлії : історичний роман з іншої реальності / Олег Авраменко, Валентин Авраменко. – Київ : Джерела, 2005. – 512 с.

Собирающая Стихии : роман : [из серии «Источник Мироздания»] / Олег Авраменко. – М. : Альфа-книга, 2005. - 407 с. - (Магия фэнтези).

Сутінки Великих : [містичне „фентезі”, частина роману «Всі Грані Світу» з циклу «Грані»] / Олег Авраменко, Валентин Авраменко. – Київ : Джерела, 2003. - 288 с. - (Алфізика).

Сын Сумерек и Света : роман : [из серии «Источник Мироздания»] / Олег Авраменко. – СПб. : Азбука, 1996. - 576 с. - (Fantasy).

Про нього

Авраменко [Електронний ресурс] : [біографія, творчість] // Бібліотека «Літера». – Текст. дані. – Режим доступу : <http://ukrlitera.ru/index.php/literatura/208-2012-07-29-10-57-25> , вільний. – Назва з екрана.

Авраменко Олег // Фантасты современной Украины : энциклоп. справ. / под ред. д-ра филолог. наук, проф. И. В. Чёрного. - Харьков : Изд. дом «Инвестор», 2007.

Фантастические миры Олега Авраменко : официальная web-страница писателя [Електронний ресурс]. – Текст. и граф. данные. - Режим доступа : <http://avalon.gondor.ru/> , свободный. – Загл. с экрана.

Барських Макс

Макс Барських (Микола Миколайович Бортнік) – справжній кумир молоді, успішний український співак, автор пісень.

Микола Бортнік народився 8 березня 1990 року в Херсоні. Його мама Лілія після розлучення виховувала сама трьох дітей. Дитячі роки, як згадує сам співак, були наповнені щастям та безтурботністю. Микола навчався в художньому ліцеї, з дитинства мріяв стати артистом і космонавтом. Після закінчення школи переїхав до Києва, де вступив до Київської муніципальної академії естрадного та циркового мистецтва (спеціалізація «естрадний вокал»).

Дебют в якості співака та композитора відбувся 2008 року, коли Макс став учасником телевізійного шоу «Фабрика зірок 2», продюсером якої була Наталія

Могилевська. Вона зіграла важливу роль в житті співака.

Протягом двох років, після закінчення проекту, артист випустив дебютний альбом «1: MAX BARSKIИ», зняв шість кліпів. Завдяки таланту та першим хітам про нього дізналася вся Україна.

На початку 2010 року Макс Барських взяв участь у проєкті «Фабрика. Суперфінал». У травні цього ж року артист спробував себе в якості актора. Він пройшов проби в музичний фільм «Мадемуазель Живаго» за участю Лари Фабіан та Ігоря Крутого. В одній з 12 новел картини співак виконує головну чоловічу роль - російського солдата, закоханого в прекрасну французьку, яку грає Лара Фабіан.

У 2010 році Макс Барських визнаний кращим українським артистом за версією «MTV Europe Music Awards».

2011 року співак презентував перший в СНД кліп у форматі 3D на пісню «Lost In Love. Теряю тебе». Режисером відео виступив продюсер артиста — кліпмейкер Алан Бадоев. Ця пісня стала хітом в Росії, очоливши «ЄвроХіт ТОП-40» радіостанції Європа Плюс.

2012 року Макс Барських презентував найдорожчий в Україні хоррор-мюзикл під назвою «Z. Dance», який складається з трьох частин.

У лютому 2014 року вийшов повний альбом Макса «По Фрейду», завдяки якому він став володарем чергової музичної нагороди. Телеканал «Інтер» вручив артисту премію «Пісня року 2014» за ліричну композицію з відеоальбому «По Фрейду» - «Відпусти».

2015 рік надовго запам'ятали херсонці. Макс Барських дав перший концерт в рідному місті Херсоні в ККЗ «Ювілейний» в рамках масштабного туру «Танцювати», який пройшов у 30 містах і 6 країнах.

У 2016 році відбулося те, чого шанувальники Барських очікували два роки - артист презентував четвертий студійний альбом «Тумани».

Радіослухачі визнали Макса Барських співаком № 1 в Україні. Із синглом «Тумани» він зайняв першу сходинку ТОП-40 радіо NRJ, а в підсумковому річному чарті пісня обійшла треки вітчизняних музикантів. При цьому в топі гарячих хітів також знаходиться трек «Останній день літа».

Макс Барських - єдиний серед усіх українських артистів володар відразу трьох престижних міжнародних нагород в галузі популярної музики : MTV Europe Music Awards, OE VMA і МУЗ ТБ.

Про нього

Лубчак В. «Я ще нічого не досягнув» : [бесіда з гостем «Нового дня» М. Барських] // Новий день. – 2010. - 4 лют. (№ 6). – С. 24.

Макс Барських [Електронний ресурс] : [біографія, творчество, дискографія] // 24СМИ. – Текст. и граф. данные. - Режим доступа : <https://24smi.org/celebrity/232-maks-barskih.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Макс Барських готується стать отцом : [інтерв'ю с певцом] // Отдохни. – 2016. - № 38 (16 сент.). – С. 4-6.

Макс Барських (Микола Бортнік) [Електронний ресурс] // Мій дім Україна : видатні особистості. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://mydim.ua/peoples/max-barsky/> , вільний. – Назва з екрана.

Макс Барських - официальный сайт [Електронний ресурс]. – Текст., граф., звук. и видеоданные. – Режим доступа : <http://maxbarskih.com/> , свободный. – Загл. с экрана.

Бердинських Крістіна Володимирівна

Українська журналістка, працює в компанії з виробництва та трансляції медіаматеріалів «Новое Время» в Києві.

Народилась 28 червня 1983 року у Херсоні. Навчалася у середній школі № 29 (тепер НВК «Школа-лицей журналістики, бізнесу та правознавства»). По закінченню школи поїхала до Миколаєва, де вступила на факультет політичних наук гуманітарного університету ім. П. Могили. Перший журналістський досвід отримала у студентській газеті.

Закінчила курс політології у Варшаві. З 2007 року проживає в Києві. Майже шість років працювала у журналі «Кореспондент», писала для рубрики «Країна». Звільнилась у кінці листопада 2013 року разом з частиною колективу.

У 2012 році посіла перше місце в конкурсі для журналістів із країн Східного партнерства «Репортери для репортерів».

20 грудня 2013-го Крістіна створила Facebook-сторінку «Єлюди-maidaners» з історіями простих людей, які відвідують Майдан. Проект увійшов до фіналу конкурсу онлайн-активізму The Bobs-2014 у двох номінаціях. Результатом цього проекту стала книга «Єлюди. Теплі історії з Майдану» - блог-щоденник з інтернету, який автор розпочала під час Євромайдану. Сотні волонтерів перекладали ці розповіді на 17 мов. Люди хотіли, щоби світ дізнався, хто насправді стоїть на Майдані. У щоденнику "Єлюди" є записи про смерть і поранення, біль і сум, а також про взаємодопомогу, силу й мужність, натхнення й любов людей різного віку та національностей.

Книга "Єлюди" увійшла в десятку книг, які найбільше купували в інтернет-магазині Yakaboo.ua в категорії "Історія".

Крістіна Бердинських стала одинадцятю лауреаткою премії імені Олександра Кривенка «За поступ у журналістиці».

Про неї

Крістіна Бердинських [Електронний ресурс] // Брайт Стар Паблішинг. – Текст та граф. дані. – Режим доступу : <http://www.brightstar.com.ua/authors/115.html> , вільний. – Назва з екрана.

Крістіна Бердинських про книгу "Єлюди. Теплі історії з Майдану" [Електронний ресурс] : [програма «Громадського телебачення» (hromadske.tv)] // YouTube. – Відеодані (22:33 хв.). – Опублік. 3.07.2014 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=Gsk95jUPLAs> , вільний. – Назва з екрана.

Крістіна Бердинських: "Я не боюся жодного політика" [Електронний ресурс] [інтерв'ю з журналісткою] : [програма «5 каналу» «Час інтерв'ю»] / спілк. А. Сусленко // YouTube. – Відеодані (20:00 хв.). – Опублік. 2.10.2016 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=Ex_ХруаAC-c , вільний. – Назва з екрана.

Лауреаткою премії "За поступ у журналістиці" стала Христина Бердинських [Електронний ресурс] // Українська правда. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 6.05.2014 р. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2014/05/6/7024483/> , вільний. – Назва з екрана.

Скляревская Г. Кристина Бердинских: Журналисты не должны закрывать глаза на проблемы, которые существуют по нашу сторону линии фронта [Электронный ресурс] : [интервью с журналисткой «Нового времени» о войне и работе над книгой «Елюди»] / Гала Скляревская // Детектор медиа. – Текст. и граф. данные. - Опублик. 29.04.2016 г. – Режим доступа : <http://detector.media/medialife/article/114746/2016-04-29-kristina-berdinskikh-zhurnalisty-ne-dolzhny-zakryvat-glaza-na-problemy-kotorye-sushchestvuyut-po-nashu-storonu-linii-fronta/> , свободный. – Загл. с экрана.

Бережко-Камінська Юлія Миколаївна

Українська письменниця і журналіст, член Національної спілки письменників України та Всеукраїнської літературної асоціації «Конгрес літераторів України». Член Міжнародної організації «Жінки за мир в усьому світі». Головний редактор газети «Ірпінський вісник».

Народилася 1982 року у селі Чернобаївка, Білозерського р-ну. Закінчила музичну школу (клас фортепіано і клас скрипки) та Херсонський лицей імені О. Мішукова при Херсонському державному

університеті.

Ще з дитинства почала писати вірші, перемагала у багатьох конкурсах і точно знала, чим хоче займатися в житті, але саме поезія стала її життєвим кредо.

Вивчала журналістику у Київському національному університеті ім. Т.Шевченка, у 2012 році закінчила там аспірантуру при Інституті журналістики.

Вона авторка 4 книг поезій («Є задля чого нам жити», «Контрасти», «Між видихом і вдихом», «Так хочеться жити»), більше 350 публікацій у періодиці. Друкувалася у низці журналів і газет, літературних альманахах і збірниках.

Її вірші перекладено російською та болгарською мовами. У співавторстві з композитором Ігорем Покладом написала «Гімн Ворзеля» та «Ворзельський вальс», понад 30 текстів поетеси покладено на музику різними авторами. Активно спілкується з читачами, проводить творчі вечори по всій Україні – від Ужгорода до Одеси.

Юлія є лауреатом і дипломантом багатьох українських та міжнародних конкурсів і фестивалів: Міжнародного конкурсу кращих українських творів молодих літераторів «Гранослов» (2008), Міжнародного літературно-музичного конкурсу «Зірка Різдва» у номінації «Духовна поезія» (2017) та ін.

2 березня 2017 року у Києві відбулася церемонія нагородження переможців першого Всеукраїнського конкурсу літературних творів ім. Григора Тютюнника. Головним переможцем конкурсу в номінації «Поезія» стала Юлія Бережко-Камінська.

Юлія Бережко-Камінська член Міжнародної організації «Жінки за мир в усьому світі».

Проживає з сім'єю в місті Буча Київської області.

Про неї:

Андрєєв, А. Херсонка з Тарасового роду : [про поетесу Юлю Бережко-Камінську, коріння якої пов'язане з Тарасом Шевченком] // Гривна СВ. – 2017. – 16 марта (№ 11). – С. 5.

Бережко-Камінська, Ю. Дідусь ; До порожньої зали на літературному вечері ; Життя ; Все мине, хоч і не відразу : поезія / Ю. Бережко-Камінська // Вишиванка : херсон. літ.-худож. збірник / Упр. у справах сім'ї, молоді та спорту ХОДА ; Херсон. обл. осередок Всеукр. молод. громад. орг. "Молода Просвіта" ; Літстудія ім. В. Вишиваного ХДУ ; редкол. : В. Лубчак (голов. ред. та упоряд.) та ін. ; відп. за вип. О. Олексюк. – К. ; - Херсон, 2009. – Третє число. – С. 7-8.

Бережко-Камінська, Ю. "Серцю хочеться вшир і ввись..." : [поезія] / Ю. Бережко-Камінська // Культура і життя. – 2013. – 15 листоп. (№46). – С. 13 : фото.

Каменська Т. Юлія Бережко-Камінська [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з поетесою в програмі «Відверто» на телеканалі «ВТВ плюс»] / спілк. Тетяна Каменська // YouTube. – Відеодані (34:43хв.). – Опублік. 29.03.2016 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=7gnGe-ma_r4, вільний. – Назва з екрана.

На перехресті слова Юлії Бережко-Камінської [Електронний ресурс] : Юлія Бережко-Камінська читає власну поезію // YouTube. – Відеодані (8:37 хв.). – Опублік. 9.09.2015 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=WUx-cy4L_hc, вільний. – Назва з екрана.

Чередник, І. Г. "Поети Херсонщини - дітям" : читацька конференція для учнів початкової школи : [сценарій] / І.Г. Чередник // Шкільний бібліотекар. – 2015. – № 10. – С. 20-25. – В змісті : **Ю. Бережко-Камінська** (стор. 23).

У Києві оголосили переможців першого літературного конкурсу ім. Г. Тютюнника : [головними переможцями конкурсу стала: в номінації «Поезія» Юлія Бережко-Камінська] // <https://agroparty.org.ua/pres-tsentr/novini/u-kyievi-oholosyly-peremozhtsiv-pershoho-literaturnoho-konkursu-im-h-tiutiunnyka>

Бондарчук Роман Леонідович

Український режисер ігрових і документальних фільмів. Народився 14 січня 1982 року в Херсоні.

Випускник Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І.Карпенка-Карого за фахом „кінорежисер”, майстерня Юрія Ілленка - одного з засновників школи українського поетичного кіно.

Як режисер документальних фільмів він співпрацював із телеканалами MDR, ZDF, ARTE та іншими. Серед найвідоміших його фільмів – «Таксист», «Радуниця», «Кафе «Вояж», «Євромайдан. Чорновий монтаж», «Українські шерифи».

Фільм Бондарчука "Українські шерифи" (2015 р.) отримав Гран-прі кінофестивалю Docs Against Gravity у Польщі. Знятий в селі Стара Збур'ївка на Херсонщині, він

розповідає про двох волонтерів – охоронців порядку, яких на цю почесну роботу призначила громада села. В “Шерифах” гостросоціальна драма змінюється кримінальною драмою, вона ж – мелодрамою і так далі.

Роман Бондарчук приступив до роботи над новим повнометражним фільмом «Вулкан». Сценарій картини написали Алла Тютюнник, Дар'я Аверченко за участю Романа Бондарчука. Фільм буде створено за підтримки Держкіно України.

Автор збірки оповідань "Директор коридора", дипломант Міжнародного літературного конкурсу «Гранослов» (1995).

Про нього

Вільні люди Старої Збур'ївки : [інтерв'ю з херсонським режисером Р. Бондарчуком, який створив документальне кіно про життя людей Старої Збур'ївки Голопристанського р-ну] // Вгору. - 2015. - 3 груд. (№ 49). - С. 4. : фото.

Гуцько О. Роман Бондарчук: "Якщо треба для справи - можна спати в мішку, їсти консерви і пити воду з річки" : [режисер Р. Бондарчук провів майстер-клас по створенню ігрового та документального кіно] / О. Гуцько // Вгору. - 2013. - 31 січ. (№ 5).- С. 4 : фото.

Європейська прем'єра і - приз! : [документальна стрічка "Українські шерифи" херсонського режисера Р. Бондарчука отримала нагороду на Амстердамському фестивалі документального кіно IDFA] // Вгору. - 2015. - 3 груд. (№ 49). - С. 1-2. : фото.

Кузьмук В. Docudays стартує в Києві : [про Міжнародний фестиваль документального кіно про права людини, на якому буде показано фільм Р. Бондарчука "Поліна" (фільм про головну виконавицю відомого ансамблю "Диксиленд" Поліну Тарасенко) / В. Кузьмук // Вгору. - 2012. - 22 берез. (№ 12). - С. 6.

На "Оскар" від України номінували фільм "Українські шерифи" [Електронний ресурс] : [про документальний фільм Р. Бондарчука] // Українська правда. – Текст. та відеодані (2:56 хв.). – Опублік. 9.09.2016 р. – Режим доступу : <http://life.prawda.com.ua/culture/2016/09/9/217833/> , вільний. – Назва з екрана. – В змісті також : Трейлер документального фільму «Українські шерифи».

Наше кино "едет" за "Оскаром" : [о херсонском режиссере Р. Бондарчуке и его фильмах] // Гривна СВ. - 2016. - 10 нояб. (№ 46). - С. 7.

Огляд фільмів DOCU/XIT : [найкращі документальні фільми року, в тому числі фільм херсонського режисера Р. Бондарчука "Українські шерифи"] // Вгору. - 2016. - 18 серп. (№ 33). - С. 4. : фото.

Полесова І. "Українських шерифів" покажуть у Херсоні : [серія показів найкращих документальних фільмів програми DOCU/XIT Міжнародного фестивалю документального кіно, в т. ч. фільм про шерифів, який створив херсонський режисер Р. Бондарчук] / І. Полесова // Вгору. - 2016. - 4 серп. (№ 31). - С. 6. : фото.

Роман Бондарчук [Електронний ресурс] // Сценарна майстерня. – Текст., граф. та відеодані (9:50 хв. ; 9:39 хв.). – Режим доступу : <http://screenplay.com.ua/users/?id=44> , вільний. – Назва з екрана.

Ухварина І. Диксиленд - мировая премьера : [о мировой премьере фильма херсонского режиссера Р. Бондарчука о джазовом коллективе «Диксиленд» (худ. руководитель С. Рывкин)] / И. Ухварина // Вгору. - 2016. - 14 квіт. (№ 15). - С. 1, 4. : фото.

Висоцька Тетяна Валеріївна

Відома журналістка, ведуча програми "Вікна-Новини" на українському каналі СТБ.

Народилася 29 вересня 1977 року в степовій Асканії-Новій на Херсонщині. Вчилася у Херсонському медичному училищі. Вищу освіту заочно здобула в Херсонському державному педагогічному університеті (1994-2000) за фахом «Українська та зарубіжна філологія».

У професію 15-річну дівчину привів батько-журналіст, (нині генеральний директор телерадіокомпанії "Скіфія" Валерій Долина). На Херсонському телебаченні з 1996 року була ведучою молодіжно-музичної програми «Музичний глобус»,

згодом - ведучою програм «Таврійські новини» на телеканалі «Скіфія».

У 1998 році у Києві формувався «Новий канал» і шукав журналістів-репортерів з регіонів України. Пройшовши тренінг «Інтерньюз» на курсах підвищення кваліфікації в столиці, Тетяна потрапила до штату «Нового каналу».

Згодом за сумісництвом працювала в новинах і вела медичний проект у прямому ефірі. Короткий час працювала прес-секретарем міністра транспорту та зв'язку України. З жовтня 2005 р. – ведуча програми «Вікна-новини» на каналі СТБ.

Про неї

Выходченко О. Наш служебный роман длится уже 15 лет! : [інтерв'ю с ведущей новостей на телеканале СТБ Т. Высоцкой] // Твое здоровье. – 2013. - № 10. – С. 56.

Історія кохання Тетяни Висоцької [Електронний ресурс] // Телеканал СТБ. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 14.02.2014 р. - Режим доступу : <http://www.stb.ua/ua/2014/02/14/5492/> , вільний. – Назва з екрана.

Менисенко В. Ведуча популярного телеканалу СТБ, херсончанка Тетяна Висоцька: У професію привів мене за руку батько [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] / Володимир Менисенко // Каховська зоря. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://www.kahzorya.org.ua/?p=1819> , вільний. – Назва з екрана.

Олійник О. Зазирніть у "Вікна" з Тетяною Висоцькою : [інтерв'ю з українською телеведучою] / записала О. Олійник // Трудова слава. - 2013. - 26 квіт. (№ 17). - С. 6

Перший день на Новому каналі -- Тетяна Висоцька [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (0:28 хв.). – Опублік. 7.08.2013 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=3js55VTTzFc> , вільний. – Назва з екрана.

Тетяна Висоцька [Електронний ресурс] // Телеканал СТБ. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : // <http://www.stb.ua/ua/host/tatyana-vysotskaya/> , вільний. – Назва з екрана.

Тетяна Висоцька "Страшні слова, коли вони мовчать..." [Електронний ресурс] : [телеведуча СТБ читає вірш Ліни Костенко] // YouTube. – Відеодані (0:40 хв.). – Опублік. 17.03.2016 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=I9gFLyMGDuA> , вільний. – Назва з екрана.

Я стала сильнее : [інтерв'ю с ведучей програми «Вікна-Новини» на телеканалі СТБ Т. Висоцької] // Лиза. – 2016. - № 52 (23 дек.). – С. 32.

Дашвар Люко (Чернова Ірина Іванівна)

Українська письменниця, сценарист, журналіст.

Народилася в Херсоні 3 жовтня 1957 року. Псевдонім Люко Дашвар вигадала, зібравши склади і літери імен дорогих для неї людей.

Ірина Іванівна має дві вищі освіти: Одеський інститут легкої промисловості (інженер-механік), Академія державного управління при Президентіві України (магістр державного управління).

Після отримання першої вищої освіти працювала за інженерною спеціальністю, вийшла заміж, народила дітей. Потім звільнилася та пішла працювати обліковцем листів у одній із херсонських газет. У журналістиці з 1986 року. Через півроку роботи в газеті стала заступником головного редактора, вигадала там рубрику «Пам'ятаю все життя», у

якій люди, надсилаючи до редакції листи, розповідали про єдиний незабутній факт свого життя.

Саме посаду обліковця листів у газеті Ірина Іванівна вважає джерелом багатьох своїх сценарних і книжкових ідей. Прототипи літературних героїв та сюжетів Люко Дашвар - здебільшого почуті або побачені письменницею явища реального життя.

Разом з родиною у 2001 році переїздить до Києва, де працює головним редактором київської газети «Селянська зоря». Цей час письменниця визначає як незабутній життєвий досвід. Деякий час працювала журналістом і редактором жіночих журналів.

Закінчила курси сценарної майстерності голлівудського професора Річарда Креволіна. Письменниця також навчалася у школі практичної журналістики та на курсах з нейролінгвістичного програмування. З 2006 року займається виключно літературною та сценарною діяльністю.

Відомою українському читачеві Люко Дашвар стала завдяки своєму першому роману «Село не люди», який був достатньо високо оцінений у професійних літературних колах та отримав премію конкурсу «Коронація слова» у 2007 році. Не менш популярними згодом стали її романи «Мати все», «На запах м'яса», «РАЙ.Центр». Крім того, вона є авторкою сценаріїв до сучасних вітчизняних фільмів і серіалів.

Лауреат Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» 2007, 2008 та 2009 років.

Загальний тираж книг письменниці, які виходять виключно у видавництві «Клуб Сімейного Дозвілля», складає вже понад 300 тисяч примірників.

Твори

Мати все : роман / Люко Дашвар ; [дизайнер обкл. О. Рудницька ; худож. О. Маслов]. – Харків : Клуб Сімейного Дозвілля, 2015. – 333 с.

Молоко з кров'ю / Л. Дашвар ; дизайнер обкл. О. Рудницька ; мал. А. Печенізького. – Х. : Кн. клуб "Клуб Сімейного Дозвілля", 2008. – 269 с. : іл.

РАЙ. центр / Л. Дашвар ; [дизайнер обкл. О. Рудницька ; худож. О. Маслов]. – Х. : Клуб Сімейного Дозвілля, 2011. – 269 с.

Село не люди / Л. Дашвар ; [дизайнер обкл. Н. Переверзева ; мал. А. Печенізького]. – Х. : Кн. клуб "Клуб Сімейного Дозвілля", 2011. – 270 с. : іл.

Про неї

Борисова О. Люко Дашвар: "Мої найкращі спогади пов'язані з Херсоном : [інтерв'ю з письменницею І. Черновою (псевдонім - Люко Дашвар)] / О. Борисова // Джерела. - 2013. - 16 трав. (№ 9-10). - С. 10. : фото.

Встреча с Люко Дашвар и презентация книги «Покров» [Електронний ресурс] // Review News. – Текст., граф. и видеоданные (4:25 мин.). – Опублик. 3.02.2016 г. – Режим доступа : <http://reviewnews.net/showbiz-1/4638-vstrecha-s-lyuko-dashvar-i-prezentatsiya-knigi-pokrov> , свободный. – Загл. с экрана.

Грабська А. Люко Дашвар: Псевдо утворене з імен найдорожчих мені людей : [інтерв'ю з українською письменницею з Херсонщини Люко Дашвар] / спілк. А. Грабська // Україна молода. – 2010. – 15 січ. – С. 21.

Коцарев О. Люко Дашвар: «А чому ви вважаєте, що сучасній українській літературі чогось бракує?» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменницею] / Олег Коцарев // День. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 4.06.2010 р. – Режим доступа : <https://day.kyiv.ua/uk/article/ukrayinci-chitayte/lyuko-dashvar-chomu-vi-vvazhaiete-shcho-suchasniy-ukrayinskiy-literaturi> , вільний. – Назва з екрана.

«Мати все» - роман, на який ми чекали! : [про роман Люко Дашвар] // Шкільна бібліотека. – 2010. - № 10. – С. 131-132.

Найтиражованіша письменниця України. Люко Дашвар : замість автобіографії // Шкільна бібліотека. – 2010. - № 10. – С. 131-132.

Славінська І. Люко Дашвар: Вважаю себе україночку, але не збираюся відмовлятися від російської [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменницею] / Ірина Славінська // Українська правда. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 16.08.2010 р. – Режим доступа : <http://life.pravda.com.ua/interview/2010/08/16/57575/> , вільний. – Назва з екрана.

Татаренко І. Люко Дашвар: «Я боялася поповнити лави жінок-письменниць, бо маю до них дуже насторожене ставлення» : [інтерв'ю з письменницею] / спілк. І. Татаренко // Друг читача. – 2009. - № 3. – С. 4.

Трофименко Т. Прощай, село, здрастуй, «Райцентр»! : [про роман Люко Дашвар «РАЙ.центр»] / Т. Трофименко // Сучасність. – 2009. - № 9. – С. 211-213.

Чернієнко Ю. Люко Дашвар: таємниця письменницького успіху / Юлія Чернієнко // Степ : літ.-худож. альм. № 19 / Упр. культури і туризму ХОДА ; Херсон. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; редкол. : Н.Звягінцева (ред., упоряд.), В. Загороднюк та ін. - Херсон, 2010. – С. 72-75.

Май Андрій Володимирович

Актор та режисер Київського національного академічного драматичного театру ім. І. Франка. Андрій Май народився в 1976 році в Херсоні.

З юного віку Андрій цікавився йогою, східною культурою і театром.

Отримав економічну освіту в Херсонському технічному університеті, а згодом з успіхом закінчив Херсонське училище культури. У 2008 р. став випускником Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого (майстерня В. М. Суд'їна). У 2009 році закінчив магістратуру Школи-студії МХАТ ім. В. І. Немировича-Данченка.

Май був студентом «з перцем» - вже тоді його цікавили настільки різні театральні стилі, що серед його взірців були - Всеволод Мейєрхольд, Лесь Курбас, Лев Додін, Томас Остермайєр, згодом - практики документального театру - «Ріміні Протокол» і «ТеатрДОК».

З ініціативи Андрія Мая в Херсоні був створений Центр ім. Всеволода Мейєрхольда. Ім'я визнаного реформатора театру вибрано для Центру не випадково, бо ж саме в Херсоні за 100 років до А. Мая свої перші кроки в режисурі робив і Всеволод Мейєрхольд. Як написано на сайті Центру, його головна мета — зменшення смислової дистанції між «театральним життям і життям як таким». Це, власне, один із принципів режисури А. Мая, який згодом буде розкритим у його ставленні до сценічного простору, освітлення, акторського методу та драматургії.

У 2008 році відбулися перші спроби самостійної роботи режисера з документом: постановки вистав «Самотність» та «Молодість і старість». Ще через рік Центр ім. Всеволода Мейєрхольда відкриває фестиваль документального театру «Лютий/Февраль», який став всеукраїнським фестивалем режисерських дебютів.

Херсонська «команда підтримки» підштовхує Андрія до розширення географії своєї діяльності, тому, коли в 2011 році театральний критик Марися Нікітюк пропонує йому створення фестивалю і пошуки театральної активної молоді в Києві, він погоджується. Так з'являється форум «Тиждень актуальної п'єси».

З початком подій Євромайдану у Києві Май - їх активний учасник. Разом з драматургом Наталею Ворожбит режисер організує зустрічі, де збираються студенти, актори, режисери, драматурги і говорять про особисте і про Майдан. Всі розповіді знімаються на камеру, потім розшифровуються і стають драматургією.

На початку грудня 2014 року відбулася прем'єра вистави «Щоденники Майдану», яку за свої гроші Андрій привіз до Херсона, щоб показати землякам.

В основу п'єси лягли спогади учасників Майдану і присвячений він пам'яті Андрія Мовчана - освітлювача театру, який був активістом Майдану і загинув від кулі снайпера.

У лютому 2016 року режисер познайомив херсонців з виставою "АТО: інтерв'ю військового психолога", матеріали якої рік тому теж були вперше прочитані саме в нашому місті. А зараз уже як вистава вона побувала в інших містах України і, навіть, за кордоном.

Андрій Май – один з небагатьох, хто пробує створити в Україні сучасний європейський театр.

Про нього

Головненко А. «Кон'юнктурник» Андрій Май: режисер, громадянин і провокатор [Електронний ресурс] / Анастасія Головненко // Teatre. Театральний портал. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://teatre.com.ua/portrait/onjunkturnyk-ndrijaj-rezhysyergromadjanyn-i-provokator/> , вільний. – Назва з екрана.

Май Андрей [Електронний ресурс] // Центр им. Вс. Мейерхольда». – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://old.meyerhold.ru/ru/undergraduates/mai/> , вільний. – Назва з екрана.

Пономаренко Є. "Саме з Херсона розпочалася нова драма в Україні" - Андрій Май [Електронний ресурс] : [прес-конференція А. Мая] / Єкатерина Пономаренко // Політична Херсонщина. – Текст. дані. – Опублік. 10.02.2016 р. - Режим доступу : http://polit-kherson.info/columns/k_ponomarenko/502-same-z-hersona-rozpochalasia-nova-drama-v-ukraini-andrii-mai.html , вільний. – Назва з екрана.

Мерешко Єлизавета Данилівна

Українська плавчиня, чемпіон та призер Літніх Паралімпійських ігор (2016), майстер спорту України міжнародного класу.

Народилася Ліза 8 липня 1992 року в Херсоні. З 2003 року займається плаванням у Херсонському регіональному центрі з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт».

Дівчинку, яка пересувалася на візку, під свою опіку взяла Стелла Бенедик, що стала найвпливовішою людиною в кар'єрі спортсменки. Пізніше тренер згадувала, що величезний потенціал побачила в дівчинці з першого погляду.

У 2014 році Єлизавета Мерешко увірвалася на європейську, а потім і на світову арену. На дебютному чемпіонаті континенту в Ейндховені (Нідерланди), спортсменка завоювала 6 медалей, чотири з яких золоті. Сама Ліза вважає, що той чемпіонат Європи став переломним моментом в її професійній кар'єрі.

На сьогодні вона – багаторазова чемпіонка та дворазова срібна призерка чемпіонату Європи 2014 року; триразова чемпіонка та дворазова срібна призерка чемпіонату світу 2015 року; багаторазова чемпіонка та бронзова призерка чемпіонату Європи 2016 року.

Ліза працює викладачем, не так давно закінчила магістратуру факультету кібернетики Херсонського національного технічного університету і стала аспіранткою кафедри інформаційних технологій, електроніки та інженерії ХНТУ, де готує кандидатську дисертацію.

Її тема - створення програмного забезпечення для роботи протеза кисті руки. Автор майбутньої дисертації хоче «навчити» механізм виконувати якомога більше тих функцій, які властиві здоровій людській кінцівці. У цьому проявилася цілеспрямована натура дівчини. Сама інвалід, вона прагне докласти власних зусиль для допомоги людям з обмеженими можливостями.

Про неї

Гусаков, В. Встретили как героев : [пловчиху Е. Мерешко, завоевавшую на Паралимпиаде в Рио четыре золотых и одну бронзу, и ее тренера С. Бенедик] / В. Гусаков // Вгору. - 2016. - 29 верес. (№ 39). - С. 8. : фото.

Дмитриева Н. Паралимпиада-2016: исторический рекорд! / Н. Дмитриева // Гривна - СВ. - 2016. - № 39 (22 сент.). - С. 4.

Елизавета Мерешко вышла замуж за АТОшника [Электронный ресурс] // Херсон online. – Текст. и граф. данные. – Опубли. 18.11.2016 г. – Режим доступа : <http://khersonline.net/novosti/obschestvo/71807-elizaveta-mereshko-vyshla-zamuzh-za-atoshnika.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Елизвета Мерешко стала лучшей спортсменкой 2016 года [Электронный ресурс] // Таврия24. Агентство новостей. – Текст. и граф. данные. - Опубли. 4.01.2017 г. – Режим доступа : <http://tavria24.net/sport/3139-elizveta-mereshko-stala-luchshej-sportsmenkoj-2016-goda.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Елизавета Мерешко встановила новий паролімпійський рекорд // Наддніпрян. правда. - 2016. - № 70 (14 верес.).

Елизавета Мерешко: "Бронзовая медаль - найдорожча для мене" / записав М. Лозовий // Новый день. - 2016. - № 40 (28 верес.). - С. 1,2.

Звезда паралимпийской сборной: «Защищаешь честь страны, а соседи даже не знают, кто ты» : Трехкратная чемпионка мира Лиза Мерешко готовится к дебюту на Паралимпийских Играх [Электронный ресурс] // XSPORT. – Текст. и граф. данные. – Опубли. 7.09.2016 г. – Режим доступа : http://xsport.ua/swimming_s/news/paralimpiyskiy-debyut-dlya-3-krtanoy-chempionki-mira_211662/ , свободный. – Загл. с экрана.

Крупница А. Мерешко бьет рекорды / А.П. Крупница // Вгору. - 2015. - № 53 (30 груд.). - С. 28.

Лозовий М. Сім медалей Єлизавети Мерешко / М. Лозовий // Новый день. - 2016. - № 20 (11 трав.). - С. 18.

Ляшок О. Чемпионка Европы херсонка Мерешко : "Я обиделась - и победила!" : [воспитанница детско-юношеской спортивной школы № 6 стала победительницей в составе национальной сборной по плаванию среди спортсменов с ограниченными физическими возможностями / О. Ляшок // Гривна. - 2014. - 21-28 авг. (№ 34). - С. 8. : фото.

Соков А. Золотой дебют Елизаветы Мерешко / А. Соков // Новый день. - 2014. - № 33 (14 серп.). - С. 16.

Херсонка поставила 2 рекорда : [про перемогу спортсменки Є. Мерешко на чемпіонаті України з плавання] // Херсонський вісник. - 2013. - № 30 (25 лип.). - С. 18.

Шесть медалей в Голландии! / записал А.П. Крупница // Вгору. - 2014. - № 33 (14 серп.). - С. 5.

Яновский С. Херсонская чемпионка Паралимпиады пишет диссертацию [Электронный ресурс] / Сергей Яновский // Херсон online. – Текст. и граф. данные. – Опубли. 23.09.2016 г. – Режим доступа : <http://khersonline.net/novosti/obschestvo/67852-hersonskaya-chempionka-paraolimpiady-pishet-dissertaciyu.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Мех Артем Сергійович

Український співак, музикант та автор пісень, колишній соліст групи «Пара Нормальних».

Артем Мех народився 17 грудня 1991 року в смт Новотроїцьке Херсонської області. В дитинстві був учасником зразкового ансамблю танцю «Капітошка». Паралельно з загальноосвітньою закінчив музичну школу по класу фортепіано. Брав участь в різних конкурсах, танцювальних фестивалях, концертах.

Вокальний дебют Артема відбувся на дитячому конкурсі «Міні Міс - Міні Містер Чаплінка 2003» з піснею «Дві зірки». В цьому ж році Артем стає учасником міжнародного конкурсу «Міні Містер Світу 2003», який проходив в Шарм-Ель-Шейху (Єгипет), зайнявши почесне звання «Віце Міні Містер Світу 2003».

У 2010 році після закінчення Київського інституту музики ім. Р. М. Глієра (факультет естрадного вокалу, клас Русової Т.М.) Артем Мех пройшов кастинг і став одним з 16 учасників українського телешоу «Фабрика Зірок 3», продюсером якого був Костянтин Меладзе.

Артем брав участь у всеукраїнському турі «Фабрика Суперфінал», в ході якого відбулося близько 150 концертів, на яких він не тільки виконував пісні, а й був ведучим.

2010 року Артему надійшла пропозиція від продюсерського центру «Cataapult Music» стати солістом групи «Пара Нормальних». Чотири роки група успішно гастролювала і навіть взяла участь у національному українському відборі на конкурс «Євробачення - 2011».

З 2014 року Артем Мех розвиває сольну кар'єру, випускаючи свої пісні, які пише в співавторстві з Антоном Пустовим, серед яких «Саме та», «Вона» та ін.

Про нього

Артем Мех после ухода из Пара нормальных нашел свою музу [Електронний ресурс] // Теленеделя. – Текст., граф. и звук. данные. – Опублик. 15.12.2015 г. – Режим доступа : <http://tv.ua/news/music/78693-artem-mekh-posle-ukhoda-iz-para-normalnykh-nashel-svoyu-muzu.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Артем Мех - Саме та. Офіційне відео! [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (3:08 хв.). – Опублик. 16.02.2015 р. – Режим доступа : https://www.youtube.com/watch?v=QpN_LXGGмык , вільний. – Назва з екрана.

Бабич Е. Эксклюзивно. Артем Мех: «Моя душа думает на украинском» [Електронний ресурс] : [интервью с певцом] / Елена Бабич // Ivetta. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://www.ivetta.ua/eksklyuzivno-artem-meh-moya-dusha-dumaet-ukrainskom/> , свободный. – Загл. с экрана.

Наш земляк – учасник поп-группы : [А. Мех из Новотроицка] // Гривна СВ. – 2010. - № 36.

«Пара Нормальных» выступит в Херсоне [Електронний ресурс] // Херсон online. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 14.12.2016 г. – Режим доступа : <http://khersonline.net/novosti/kultura/73426-para-normalnyh-vystupit-v-hersone.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Полунін Сергій Володимирович

Артист балету, всесвітньо відомий танцівник. Народився 20 листопада 1989 року в Херсоні у сім'ї Галини та Володимира Полуніних.

У ранньому дитинстві почав займатись гімнастикою у спортивній школі під керівництвом Н. Сикновенко, потім А. Ярушева. У вісім років хлопчик переніс тяжку пневмонію і йому довелося залишити спорт. Він перейшов до херсонської танцювальної школи «Ювента» в клас педагога Г. Шабаршиної.

Після річної підготовки у 9 років вступив до Київського державного хореографічного училища, де викладачами були Е. Костюков, Т. Мартиненко (викладала парні класи) та М. Прядченко.

У 2003 за підтримки Фонду Рудольфа Нурієва Сергій виїжджає до Лондона на навчання у Школі Королівського балету. Закінчивши навчання, розпочинає роботу у Королівському балеті Лондона. Незважаючи на юний вік, С. Полунін у 19 років став наймолодшим прем'єром в його історії.

Пізніше він приймає рішення залишити Лондон і переїжджає в Росію, де влітку 2012 року за запрошенням артиста балету, балетмейстера й художнього керівника балетних труп двох російських театрів Ігоря Зеленського стає прем'єром музичного театру ім. Станіславського та Немировича-Данченка (Москва), а також постійно запрошеним солістом Новосибірського театру опери та балету.

У 2016 році за сприяння того ж Ігоря Зеленського став запрошеним солістом Баварського державного балету (Мюнхен).

Сьогодні, підкоривши Європу як артист балету, Сергій Полунін шукає себе в інших жанрах. Він брав участь у зйомках рекламного ролика Dior Homme, фотосесії у проєкті Брайана Адамса на підтримку Міжнародного благодійного фонду для людей зі слабким слухом. Навчався на курсах акторської майстерності в Голлівуді, навіть Міккі Рурк запросив його знятись у фільмі.

2016 року на екрани США вийшов документальний фільм "Dancer" про Сергія Полуніна.

Про нього

Бондаренко А. Сергей Полунин. Гений балета [Електронний ресурс] : [о 26-летнем танцоре Лондонского королевского балета] / А. Бондаренко // Viva! Украина! - 2016. - № 16 (23 авг.). - С. 28-29. : фото.

Доброходова А. Артист балета Сергей Полунин сделал татуировку трезубца на руке [Електронний ресурс] / Арина Доброходова // tochka.net. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 26.07.2015 г. – Режим доступа : <http://glamurchik.tochka.net/231113-artist-baleta-sergey-polunin-sdelal-tatuirovku-trezubtsa-na-ruke/> , свободный. – Загл. с экрана.

Сергій Полунін: артист у мені почав умирати [Електронний ресурс] : [артист зізнається, що тепер хоче стати актором] // BBC Україна. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 14.03.2012 р. – Режим доступу : http://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/2012/03/120314_polunin_interview_uk.shtml , вільний. – Назва з екрана.

Український танцюр Сергей Полунін покорил мир своїм исполнением балета! [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (3:59 хв.). – Опублік. 17.02.2015 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=IAFmXlJybeg> , вільний. – Назва з екрана.

Український танцівник Сергій Полунін став обличчям бренду Pal Zileri [Електронний ресурс] : [сюжет з ранкової програми телеканалу «1+1» «Сніданок з «1+1»] // 1+1. – Відеодані (00:58 хв.). – Режим доступу : <https://1plus1.ua/snidanok-z-1-1/video/ukrainskij-tancivnik-sergij-polunin-stav-obliccam-brendu-pal-zileri> , вільний. – Назва з екрана.

Шкуро А. Знай наших: Сергій Полунін [Електронний ресурс] / Анастасія Шкуро // Outlook. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 19.06.2015 р. - Режим доступу : <http://uk.theoutlook.com.ua/article/3507/serg%D1%96j-polun%D1%96n-balet-%D1%96ntrigipatazh.html> , вільний. – Назва з екрана.

Херсонец - звезда Лондонського балета : [о солисте Лондонського Королівського балета Covent Garden С. Полуніне] // Гривна. - 2012. - 22-29 марта. (№ 13). - С. 14.

Пушнова Тетяна Геннадіївна

Шеф-редактор «Телевізійної служби новин», генеральний продюсер «Ukraine Today».

Тетяна Пушнова народилася 12 березня 1978 року в Херсоні в родині інженерів. Її тато вже давно реалізується як художник по металу, його роботи можна побачити в багатьох місцях у Херсоні.

Закінчила Національний університет «Києво-Могилянська академія» за спеціальністю «Культурологія».

Починала свою діяльність на «5 каналі». За 12 років роботи на телебаченні працювала редактором новин, що виходять щогодини і в режимі марафону, випускала в ефір ток-шоу «Майдан з Данилом Яневським», працювала репортером, зокрема висвітлювала військовий конфлікт в Грузії в серпні 2008 року, брала участь у створенні та випускала новини на телеканалі ТВі.

Улітку 2014 року Пушнова запустила та очолила перший український англomовний інформаційний телеканал «Ukraine Today».

Є автором книги "Євромайдан очима ТСН" про роботу журналістів Телевізійної служби новин під час подій зими 2013-2014 років.

Тренер Вищої школи "Media&Production" на курсі "Телевізійний ведучий інформаційних програм".

Про неї

Баранівська М. Тетяна Пушнова: «У випусках новин ми використовуємо багато матеріалів із блогів» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] / Марина Баранівська // Телекритика. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://ru.telekritika.ua/lyudi/2010-03-02/51393> , вільний. – Назва з екрана.

Тетяна Пушнова о Ukraine Today: «Мы хотим стать восточноевропейским Euronews, который рассказывал бы, как нам всем живется рядом с Россией» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // Медіаняня. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 20.08.2014 г. – Режим доступа : <https://mediananny.com/intervju/2306298/> , свободный. – Загл. с экрана.

Тетяна Пушнова: «Ukraine Today створений для інформування, а не для пропаганди» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // MediaБізнес. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 23.07.2014 р. – Режим доступу : <http://www.mediabusiness.com.ua/content/view/40112/46/lang,ru/> , вільний. – Назва з екрана.

У Лондоні презентували український англomовний канал Ukraine Today [Електронний ресурс] : [генеральний продюсер Ukraine Today Т. Пушнова разом з журналістами телеканалу розповіли дипломатам про цілі та плани роботи нового англomовного медіа] // Посольство України у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії. – Текст., граф. та відеодані (1:39 хв.). – Опублик. 18.12.2014 р. – Режим доступу : <http://uk.mfa.gov.ua/ua/press-center/news/30845-ukraine-today-presented-to-british-audience> , вільний. – Назва з екрана.

Шеф-редактор ТСН Тетяна Пушнова розповіла про особливості роботи журналістів під час кризи [Електронний ресурс] // 1+1. – Текст. дані. – Опублик. 24.04.2014 р. – Режим доступу : <http://1plus1.ua/novyny/shef-redaktor-tsn-tetyana-pushnova-rozpovila-pro-osoblivosti-roboti-zhurnalistiv-pid-chas-krizi> , вільний. – Назва з екрана.

Рожко Наталія Олександрівна

Відомий український композитор, піаніст, член Національної спілки композиторів України.

Народилася 23 березня 1973 року у місті Херсоні в сім'ї музикантів. Почала грати на фортепіано і писати невеликі твори в п'ятирічному віці. Перші уроки композиції, а з ними любов і повагу до фольклору отримала від батька — композитора Олександра Рожка, який присвятив все своє життя українській пісні.

З 1980 по 1987 роки Наталка навчалася в дитячій музичній школі №1 м. Херсона. Продовжила навчання в Херсонському музичному училищі на фортепіанному відділі в класі Г.В.Картузової і паралельно займалася композицією у Ю.В.Валерштейна. Училище вона

закінчила в 1991 році. Заняття композицією увінчалися авторським концертом та прем'єрою дитячої опери «Муха-Цокотуха».

Наталія з відзнакою закінчила композиторський і фортепіанний факультети Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського.

Сьогодні в її доробку — симфонічні і камерні твори, хорова музика, музика до театральних вистав і художніх кінофільмів, романси і пісні.

Музика Наталії Рожко виконується відомими колективами на міжнародних фестивалях, конкурсах, концертах, як в Україні, так і за її межами; вона вражає поєднанням простоти, емоційності вислову з ідейною складністю і глибиною змісту.

Про неї

Кизлова О. В каждом звуке – украинка [Електронний ресурс] : [український композитор Е. Станкович - о своей ученице Н. Рожко] / Ольга Кизлова // День. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 22.06.2005. – Режим доступа : <https://day.kyiv.ua/ru/article/kultura/v-kazhdom-zvuke-ukrainka> , свободный. – Загл. с экрана.

"Молодые композиторы Украины" в Национальной филармонии [Електронний ресурс] // Подробности. – Текст. данные. – Опублик. 25.12.2007 г. – Режим доступа : <http://podrobnosti.ua/485248-molodye-kompozitory-ukrainy-v-natsionalnoj-filarmonii.html> , свободный. – Загл. с экрана.

[Наталія Рожко] [Електронний ресурс] // Українські композитори ХХІ. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 3.05.2010 р. – Режим доступа : <http://nastya-kompozitor.blogspot.com/search?q=%D0%A0%D0%BE%D0%B6%D0%BA%D0%BE> , вільний. – Назва з екрана.

Национальный симфонический оркестр Украины. Наталия Рожко [Електронний ресурс] // Umka. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://umka.com/rus/catalogue/symphony/national-symphony-orchestra-of-ukraine-nataliya-rozhko.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Рожко Наталія [Електронний ресурс] // 1576. Бібліотека Українського світу. – Текст. та граф. дані. – Режим доступа : <http://1576.ua/people/4333> , вільний. – Назва з екрана.

Романова Міша (Могилинець Наталія Володимирівна)

Співачка, переможниця шоу «Хочу до ВІА Гри», солістка нового складу гурту ВІА Гра.

Народилася 3 серпня 1990 року в Херсоні. Справжнє ім'я артистки - Наталя Могилинець.

З 1 по 9 класи дівчина вчилася в Херсонській школі № 8. Їй було важко уживатися з однокласниками, та й взагалі спілкуватися з ровесниками - причиною було заїкання. Вона почала заїкатися після стресу, який перенесла в 5-річному віці під час неприємної сварки своїх батьків. Артистка згадує, що їй було складно не тільки спілкуватися з іншими, але навіть купити щось.

У 2001 році Наталя вступила в дитячу вокальну студію ДК «Нафтовик» у своєму рідному місті. Мрією дівчинки стало виступати на сцені. У 2007 р. вона вступає в Київську муніципальну академію естрадного та циркового мистецтва, яку з успіхом закінчує в 2012 році.

Того ж року вона молода співачка потрапляє до Росії, де її помічає продюсер Алан Бадоев. Алан не раз відзначав, що вона - сильний характер і світлий жіночий образ, який в

даний час неможливо зустріти на вітчизняній сцені. Свій незвичайний псевдонім Міша Романова пов'язує з іменами чоловіків, у яких вона колись була закохана.

Музичний репертуар співачки почали складати сам Бадоев і її давній друг та земляк, Макс Барських. Незабаром Міша записала з ним дуетом пісні «Я не хочу более знать», «Не вір мені». Трохи пізніше вона презентувала пісню «Невагома», написану Максом.

Почувши про кастинг на проект «Хочу в ВІА Гру» в 2013 році, Романова вирішила випробувати свої можливості. Під час шоу вона співала в тріо з Ерікою Герцег і Анастасією Кожевніковою і разом з ними отримала перемогу.

Після першого ж виступу дівчат на великій сцені глядачі прийняли і полюбили новий склад популярного гурту ВІА Гра, що став сімнадцятим за рахунком і найбільш стабільним за час існування проекту.

Про неї

Миша Романова [Електронний ресурс] // «ВІА Гра». Официальный сайт. – Текст., граф. и видеоданные. – Режим доступа : <http://www.viagraofficial.ru/#events> , свободный. – Загл с экрана.

Миша Романова [Електронний ресурс] : [биография певицы, участницы новой группы ВІА Гра] // Ivona. – Текст. и граф. данные. – Опубли. 11.11.2013 г. – Режим доступа : <http://ivona.bigmir.net/showbiz/people/378463-Misha-Romanova> , свободный. – Загл. с экрана.

Миша Романова: «Хочу в «ВІАГру»! [Електронний ресурс] : [биография певицы] // 9linesmag. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://www.9linesmag.com/?p=1269> , свободный. – Загл. с экрана.

НОТ-сессия и интервью с группой "ВІА Гра" [Електронний ресурс] : [эксклюзивное интервью с трио звезд шоу-бизнеса, группой "ВІА Гра": Мишей Романовой, Анастасией Кожевниковой и Эрикой Герцег] // BeautyBackStage. – Текст. и граф. данные. – Опубли. 13.05.2016 г. – Режим доступа : <https://beautybackstage.ru/stil-zhizni/detail.php?ID=533> , свободный. – Загл. с экрана.

Романченко Віктор Дмитрович

Український співак, рок-музикант став відомим на всю Україну завдяки участі у телешоу «Х-фактор» у 2010 році, де він вперше вийшов на велику сцену з піснею Авраама Руссо «Я не люблю вас и люблю».

Народився Віктор 25 серпня 1978 року в Херсонській області, в смт Білозерка. Закінчив Білозерську середню школу № 1 у 1995 році. Паралельно з навчанням у школі професійно займався греко-римською боротьбою в спортивній школі. В спортивній кар'єрі досяг 1 місця на молодіжному чемпіонаті України в Запоріжжі, брав участь у чемпіонаті світу у Польщі.

Після закінчення школи припинилася і спортивна кар'єра. У 1997 році Віктор вступив до Херсонського державного університету на факультет фізичного виховання, який у 2002 році закінчив, отримавши диплом з відзнакою. Залишився викладачем на кафедрі «Теорія і методика

фізичного виховання». За час навчання в університеті дуже часто виступав на концертах, що відбувались в університеті і концертних залах Херсона.

Скромний викладач фізкультури з Херсона після перемоги у телешоу «Х-фактор» здобув популярність і безліч шанувальників в Україні і за її межами. Для мільйонів людей він став втіленням мрії про успіх, справжнім народним артистом завдяки чудовим вокальним даним, щирості, наполегливості.

У 2012 році співак виступав на одній сцені з легендарним гуртом «Queen» та Адамом Ламбертом, заспівавши з ними одну пісню на благодійному концерті у підтримку людей, хворих на СНІД. Був запрошений до виступу на концерти Елтона Джона та гурту «Queen» у Києві як співвиконавець.

Вокал Віктора Романченка порівнюють з вокалом Фредді Меркурі. Зараз він один із солістів театралізованого шоу "Notre Dame da Paris", з яким вирушає на початку 2017 року на гастролі Україною.

Про нього

Виктор Романченко рассказал о жизни после победы в «Х-факторе» и о дружбе с Сергеей [Електронний ресурс] : [інтерв'ю с певцом] // Телеканал СТБ. – Текст. даные. – Опублік. 5.11.2013 г. - Режим доступа : <http://xfactor.stb.ua/ru/2013/11/05/viktor-romanchenko-rasskazal-o-zhizni-posle-pobedy-v-h-faktore-i-o-druzhbe-s-seregoj/> , свободный. – Загл. с экрана.

Гребенюк, А. Его талант оценили в два миллиона гривен : [о приезде победителя вокального шоу "Х-фактор" В. Романченка в Херсон] / А. Гребенюк // Гривна. – 2012. – 5-12 янв. (№ 2). – С. 6.

Переможець проекту "Х-чинник" Віктор Романченко признався, що ховається від прихильниць [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // ТВ-гід. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 18.07.2014 р. – Режим доступа : <https://tvgid.ua/news/18072014/53643/> , вільний. – Назва з екрана.

Подгородецкая, Т. О чем еще мечтает Виктор Романченко : [интервью с победителем шоу "Х-фактор"] / Т. Подгородецкая // Новый день. – 2012. – 12 квіт. (№ 16). – С. 22.

Романченко: после "Х-фактора" много снимаюсь и гастролирую [Електронний ресурс]: [інтерв'ю с певцом] // Обозреватель. – Текст. и граф. даные. – Опублік. 26.01.2013 г. – Режим доступа : <http://obozrevatel.com/interview/59746-romanchenko-posle-h-faktora-mnogo-snimayus-i-gastroliruyu.htm> , свободный. – Загл. с экрана.

Свирида Н. Віктор Романченко: «Якщо ви дійсно талановиті – все у ваших руках» : [інтерв'ю з переможцем «Х-фактору»] / Н. Свирида // Гривна. – 2012. – 12-19 янв. (№ 3). - С. 11.

Х-фактор-2. Виктор Романченко. Песня победителя [Електронний ресурс] // YouTube. – Видеоданные (5:26 мин.). – Опублік. 2.01.2012 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=K6GnzBLv8As> , свободный. – Загл. с экрана.

Санченко Антон Віталійович

Письменник-мариніст, перекладач, видавець, розробник інформаційно-пошукових і аналітичних систем, засновник українського електронного видавництва «Електронкнига».

Народився 29 липня 1966 року в Херсоні. Згодом сім'я переїхала до столиці. У Києві закінчив спеціалізовану школу з поглибленим вивченням іноземних мов №112 ім. Т.Шевченка.

У дитинстві захоплювався гребно-вітрильним спортом, відвідував клуб юних моряків, ходив у шлюпочні походи по Дніпру.

Антон завжди мріяв про море і саме тому після закінчення школи пішов здобувати професію в морехідне училище. 1986 року закінчив Херсонське морехідне училище рибної промисловості, радіотехнічний факультет. 13 років ходив морями на риболовецьких, вантажних та пасажирських суднах. Працював начальником радіостанції в Керчі, Херсоні, Одесі, Стамбулі та Піреї.

У подальшому, 2005 року, Антон Санченко закінчив філологічний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка. За фахом він моряк, а за фактом – першовідкривач низки феноменів сучасної української літератури.

Оповідання Санченка друкувалися в часописах, газетах, на літературних інтернет-сайтах. Переможець конкурсу "Тенета-2002" в номінації "Любовний та сентиментальний роман". Автор ряду збірок оповідань.

«Нариси бурси» - одна з перших електронних книг в українській літературі. «Це сімнадцять пізнавальних та смішних історій із життя бурси - Херсонського морехідного училища рибної промисловості – «Тюльки». Кожен із цих нарисів (за авторським визначенням жанру) – яскравий, щирий, веселий та дотепний твір, просякнутий живою іронією та ліризмом.

У 2016 вийшла книга «Земля Георгія». До неї увійшли шість повістей письменника, написаних у різний час. Повісті поєднує тема моря, сили українського характеру та подорожей морем до Грузії. Книга заснована на досвіді бувалого мореплавця, якому доводиться зазнати випробувань серед хвиль і на суші.

Нині Антон Санченко працює в одній із вітчизняних інтернет-компаній. Живе в Києві.

Твори

Баркароли : оповідання / Антон Санченко. – Київ : Факт, 2008. - 368 с. - (Exceptis excipiendis).

Весілля з Європою: роман-придибашка / Антон Санченко. - Київ : Факт, 2008. - 248 с. - (Exceptis excipiendis).

Вызывной канал : рассказы / Санченко Антон. – Київ : Пересвет, 2003. - 264 с.

Земля Георгія : повісті / Санченко Антон ; Дизайн обкл. : Омельченко Т., Йориш О., Гайдучик Н. - Львів : Видавництво Старого Лева, 2016. - 420 с. – (Художня проза).

Нариси бурси: оповідання / Антон Санченко. - Київ : Електронкнига, 2010. - 302 с. - (Бібліотека піксельних книжок).

Нариси бурси: оповідання / Антон Санченко. - Київ : Темпора, 2011. - 224 с.

Про нього

Доляк Н. "Автограф": Антон Санченко - письменник-мариніст, перекладач, видавець [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] : [програма «Авторграф» телеканалу ВІТА] / спілк. Наталка Доляк // ВІТА ТБ. – Відеодані (29:39). – Опублік. 27.05.2016 р. – Режим доступу : <http://vitatv.com.ua/proekti/avtograf/avtograf-2016-05-27/> , вільний. – Назва з екрана.

I like Україна: Антон Санченко – неперевершений майстер кумедних оповідань [Електронний ресурс] // Факти. ICTV. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 12.08.2016 р. – Режим доступу : <http://fakty.ictv.ua/ua/ukraine/suspilstvo/20160812-1591981/> , вільний. – Назва з екрана.

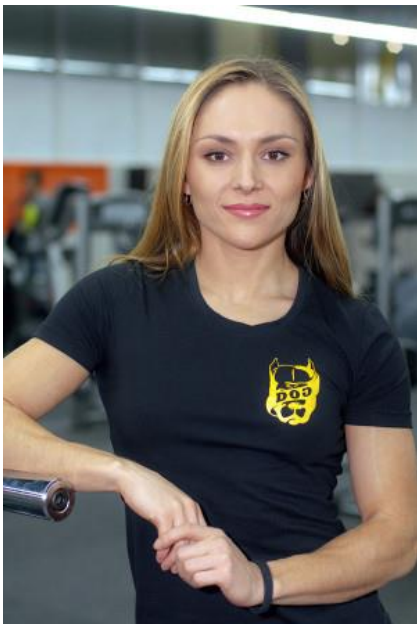
Ладигіна О. Антон Санченко: треба цінувати життя без пригод [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменником] / розм. Ольга Ладигіна // ВВС Україна. – Текст. дані. – Опублік. 4.11.2014 р. – Режим доступу : http://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/2014/11/141103_sanченко_interview_dk , вільний. – Назва з екрана.

Санченко Антон Віталійович [Електронний ресурс] // Форум видавців. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://bookforum.ua/participants/sanченко-anton-vitalijovych/> , вільний. – Назва з екрана.

Славінська І. Антон Санченко: У нас книжка коштує недорого. Це проблема [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменником] / Ірина Славінська // Українська правда. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 1.08.2012 р. – Режим доступу : <http://life.pravda.com.ua/society/2012/08/1/108061/> , вільний. – Назва з екрана.

Стріха М. «Нариси бурси» – версія Антона Санченка [Електронний ресурс] / Максим Стріха // ЛітАкцент. – Текст. дані. – Опублік. 4.12.2011 р. – Режим доступу : <http://litakcent.com/2011/12/14/narysy-bursy-%E2%80%93-versija-antona-sanченко/> , вільний. – Назва з екрана.

Синельникова Ганна Миколаївна

Майстер спорту міжнародного класу з пауерліфтингу (IPF), чемпіонка світу і рекордсменка України в даному виді спорту.

Народилася Ганна 27 серпня 1984 року в Херсоні. Першим її захопленням був балет, але в 13 років настав ключовий момент в житті спортсменки. Вона абсолютно випадково потрапила до пауерліфтерської зали. Після чого в житті дівчини почалася епоха "залізного спорту".

Ганна починає дуже наполегливі і важкі тренування, які буквально межують з фанатизмом. Уже через рік вона завойовує звання чемпіонки України в жимі лежачи, що підштовхує не зупинятися на досягнутому.

Спортивна кар'єра принесла Ганні чимало перемог на українських помостах – вона неодноразова чемпіонка України в різних вікових категоріях. Найбільш значущі перемоги - призер чемпіонату світу серед юніорів та Призер Чемпіонату Європи в жимі лежачи в 2003 році.

Нині Ганна успішно виступає на чемпіонатах світу та Європи по бодібілдингу, стала чемпіонкою України UBPF 2014 в категорії «Атлетик Фізик», абсолютною чемпіонкою України WABBA 2014 в категорії «Атлетик-модель», чемпіонкою України в категорії «Атлетик Фізик» UBPF 2015. Спортсменка представляє собою чудове поєднання жіночої вроди і сили.

Ганна мешкає в Києві і є тренером тренажерного залу, інструктором занять на скеледромі, викладачем школи тренерів, дієтологом.

Про неї

Анна Синельникова [Електронний ресурс] // Спортивний клуб «DOG & Grand CrossFit». – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://dogsportclub.com.ua/staff/anna-sinelnikova/> , свободный. – Загл. с экрана.

Асатрян З. Сильная слабая женщина – херсонка, покорившая Мир [Електронний ресурс] : [интервью с А. Синельниковой] / Зара Асатрян // Kherson.net.ua. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 25.01.2015 г. – Режим доступа : <http://kherson.net.ua/news/silnaja-slabaja-zhenschina-hersonka-pokorivshaja-mir> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонка Анна Синельникова - чемпионка Мира и просто красивая женщина [Електронний ресурс] : [интервью] // Херсон Daily. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : khersondaily.com/news/hersonka_anna_sinelnikova_-_championka_mira_i_prosto_krasivaja_zhenschina , свободный. – Загл с экрана.

Тарабарова Світлана Василівна

Українська співачка, композитор та автор пісень, музичний продюсер, актриса, володарка національної музичної премії «Пісня року 2014», номінант національних музичних премій. Колишня солістка поп-групи Real O.

Народилася Світлана 26 липня 1990 року в місті Херсоні. Батько працював на заводі, мати – вихователька в дитячому садку. Дівчинка росла в багатодітній родині разом з трьома сестрами. Дитяча мрія співачки – стати шофером, але тяга до музики все ж перемогла. З 13 років дівчина була учасницею танцювального колективу «Оазис».

Незважаючи на те, що Світлана була наймолодшою в колективі, її брали на гастролі по Україні. Крім занять танцями, дівчина ходила в драмгурток і музичну школу, займалася фортепіано і скрипкою, малюванням, туризмом. По закінченню школи Світлана переїхала до Києва, де навчалася в муніципальній академії естрадного та циркового мистецтва.

У 2008 році стала учасницею проекту «Фабрики зірок» під псевдонімом Аліса Тарабарова, на якому виявилась найбільш яскравою та талановитою серед учасників.

Зайнявши на проєкті друге місце, Тарабарова стала учасницею нової жіночої групи Real O, в якій пробула три роки.

За цей час колектив записав 20 пісень, випустив 8 кліпів і один альбом під назвою «Плаття». Дівчата з Real O об'їздили багато міст і країн. Це був колосальний досвід для Тарабарової.

У 2012 році Тарабарова розпочала сольну кар'єру, відмовившись від псевдоніму Аліса на користь справжнього ім'я.

Перший кліп співачки «Віра сильна» вийшов 5 квітня 2012 року. Через рік активної роботи Світлана випускає свій перший сольний альбом під назвою «Ми віримо в любов». За пісню з однойменною назвою Тарабарова отримує музичну премію «Пісня року 2014».

За час сольної кар'єри артистка випустила не один яскравий хіт, серед яких «Не стосується», «Ударами в серці», «Дай мені знак» і «Повертайся живим». Але зірка не збирається зупинятися на досягнутому, у неї багато творчих планів. У серпні 2015 року Тарабарова презентувала пісню «Зміни», яка є ключовою в новому однойменному альбомі.

У 2016 році брала участь у півфіналі національного відбору пісенного конкурсу «Євробачення 2016».

Сьогодні Тарабарова мріє стати політиком і шукає однодумців для своєї команди. Про це співачка заявила в інтерв'ю виданню "Обозреватель". Світлана Тарабарова займається волонтерською діяльністю. Вона часто відвідує зону АТО зі своїми концертами.

Світлана подорослішала, вона готова ще більше працювати над собою, творчо розвиватися і радувати шанувальників новими хітами.

Про неї

"Кто ворует - тот счастлив": украинская певица ярко высказалась о ситуации в обществе [Електронний ресурс] [інтерв'ю з С. Тарабаровой] // Обозреватель. – Текст., граф. и видеоданные (24:54). – Опублик. 6.01.2017 г. - Режим доступа : <http://show.obozrevatel.com/news/01948-kto-voruuet-tot-schastliv-ukrainskaya-pevitsa-yarko-vyiskazalas-o-situatsii-v-obschestve.htm> , свободный. – Загл. с экрана.

Светлана Тарабарова (биография, дискография) [Електронний ресурс] // 24СМИ. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://24smi.org/celebrity/1022-svetlana-tarabarova.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Світлана Тарабарова - Повертайся живим (Концерт "Героям слава!") [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (5:26 хв.). – Опублик. 26.10.2014 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=MnsCpUpLo9Y> , вільний. – Назва з екрана.

Тарабарова [Електронний ресурс] : [офиц. веб-сайт певицы] // Tarabarova. - Текст., граф., звук. и видеоданные. – Режим доступа : <http://tarabarova.com/> , свободный. – Загл. с экрана.

Татаренко И. Шаг вперед : Светлана Тарабарова : [інтерв'ю певицы и композитора] / Ирина Татаренко // Viva! Украина !. - 2013. - № 12 (11 июня). - С. 32. : фото.

Украинская поп-звезда увидела себя в политике: Тарабарова сделала громкое заявление [Електронний ресурс] // Диалог. – Текст. и граф. данные. – Опублик. : 7.01.2017 г. – Режим доступа : http://www.dialog.ua/news/107501_1483778537 , свободный. – Загл. с экрана.

Юсипей Роман Вікторович

Відомий український баяніст, один з небагатьох, хто обрав сучасну академічну музику як центральний напрям своєї творчості. Роман Юсипей народився 13 вересня 1979 р. в Херсоні в сім'ї інженерів.

У 1998 році Роман закінчив Херсонське музичне училище (клас П.М. Башмакова). У 2006 році - оркестровий факультет Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського (клас професора Н.А. Давидова).

Гастролював у Німеччині, Франції, Нідерландах, Швейцарії, Італії, Польщі, Японії, Казахстані, на Мальті.

У 2009-2012 роках проходив стажування у Вищій школі музики і театру Ганновера (Німеччина, клас професора Ельсбет Мозер).

Роман - стипендіат громадського фонду «Російське виконавське мистецтво» (2009-2010), Благодійного фонду Ієгуді Менухіна (з 2010). Лауреат ІХ Міжнародного конкурсу Premio di Montese (Італія, І премія), І Міжнародного конкурсу Golden Accordion (Нью-Йорк, США, ІІ премія). Член журі міжнародного конкурсу акордеоністів у Ланчано (Італія, 2012).

Як соліст здійснив понад 50 концертних виступів з диригентами Р. Кофманом, Б. Которовичем, В. Сіренком, В. Матюхіним, П.Товстухою, В. Рунчаком. Активно співпрацює із сучасними композиторами.

Перший виконавець творів Г. Канчелі, Ж. Фонтіна, В. Польової, Д. Курляндського, О. Щетинського, Г. Гаврилець, А. Загайкевич, С. Зажитька, С. Пілютікова, М. Коломіїця, О. Хубеева, Б. Сегіна, Л. Сидоренко, З. Алмаші, М. Шоренкова .

Автор ряду мистецьких проектів в рамках міжнародних фестивалів нової музики, серед яких - «Баян з усіма невідомими», «Баянний екстрим», De Profundis (за творами Губайдуліної Софії), Тільки YOUsirey (Музика гендерних парадоксів).

Про нього

Десятерик Д. Роман ЮСИПЕЙ: «Баяніст — це і щира душа, і порушник музичного спокою» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з музикантом про візит композитора С. Губайдуліної до України та про баян як серйозний академічний інструмент] / Дмитро Десятерик // День. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 16.11.2012 р. – Режим доступу : <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/roman-yusyey-bayanist-ce-i-shchira-dusha-i-porushnik-muzichnogo-spokey> , вільний. – Назва з екрана.

За грант Президента України баяніст Роман Юсипей створить компакт-диск «Українська музика ХХІ сторіччя для баяна» For grant of President of Ukraine accordionist Roman Yusyey will create CD "Ukrainian music for accordion of the XXI century" [Електронний ресурс] // Львівська обл. держ. адмін. – Текст. дані. – Опублік. 13.08.2013 р. – Режим доступу : http://loda.gov.ua/news?news_departments=9&id=8491 , вільний. – Назва з екрана.

Найдюк О. Роман Юсипей: «Исполнитель обязан не мешать инструменту» [Електронний ресурс] : [размышления баяниста о вещах, увлекающих в исполнительстве, о восприятии баяна в мире] / Олеся Найдюк // 2000. – Текст. данные. – Опублик. 29.08.2013 г. – Режим доступа : http://www.2000.ua/v-nomere/aspekty/art/roman-jusipej-ispolnitel-objazan-ne-meshat-instrumentu_arhiv_art.htm , свободный. – Загл. с экрана.

Роман Юсипей, известный украинский баянист, получил грант от Президента Украины [Електронний ресурс] // Квинта : сайт скрипичного мастера. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://quint.com.ua/news/545-roman-yusipey-izvestnyy-ukrainskiy-bayanist-poluchil-grant-ot-prezidenta-ukrainy.html> , свободный. – Загл. с экрана.

V&B Project

Кавер-групп V&B Project (Bandura & Bayan Project) – український дует у складі Тетяни Мазур та Сергія Шамрая, заснований у березні 2015 року. Молоді музиканти, що ставлять собі за мету популяризацію українських народних інструментів бандури та баяна, познайомилися в Національній музичній академії України ім. П. І. Чайковського, де вони навчаються.

Тетяна Мазур народилася 27 листопада 1994 року в місті Херсоні у сім'ї музикантів. З шести років паралельно з навчанням у загальноосвітній школі № 32 вчилася гри на бандурі в своєї мами - Мазур Наталії Петрівни в дитячій музичній школі № 3.

У 2014 році закінчила з відзнакою Херсонське музичне училище по класу бандури. У цей період стала переможцем багатьох національних і міжнародних конкурсів в Україні та за кордоном. Після музичного училища вступила до Національної музичної академії України ім. П.І.Чайковського, де зараз навчається на 4 курсі. Тетяна також грає на етнічних музичних інструментах, таких як сопілка, пан-флейта та різновиди сопілки, які планують долучити при виконанні світових хітів у власному виконанні.

Сергій Шамрай народився 28.06.1992 року в селі Новоселівка Пологівського району Запорізької області у сім'ї вчителів. Гри на баяні почав навчатися в 11 років у Пологівській школі мистецтв. Під час навчання в музичній школі неодноразово ставав лауреатом обласних та Всеукраїнських конкурсів. Після закінчення школи вступив в Запорізьке музичне училище ім. П.І.Майбороди. Будучи студентом 3 курсу училища, здобув III місце на Міжнародному конкурсі баяністів в Італії "Premia de Lanciano". В 2012 році закінчив з відзнакою училище та вступив у Національну музичну академію України ім. П.І. Чайковського.

V&B Project виконує у професійному аранжуванні рок-кавери відомих світових композицій та звукових доріжок до відомих кінострічок, надає новий подих національним інструментам. Кавер-версія саундтреку до "Гри престолів", зіграна групою V&B Project, потрапила у рейтинг, складений редакторами популярної британської радіостанції Classic FM. Любителів музики і шанувальників серіалу вразила її оригінальність: вперше музична тема з

«Гри престолів» була виконана на бандурі. Зйомки відео на кавер-версію проходили в замку в Кам'янці-Подільському.

У репертуарі гурту твори різних жанрів: класика, рок, джаз, електронна та сучасна українська музика. Загалом близько 30 кавер-версій, серед яких можна виділити «Щедрик» Миколи Леонтовича, «Воїни світла» (Ляпіс Трубецької), «Не питай» (Океан Ельзи), «Спи собі сама» (Скрябін) та ін.

Група брала участь у благодійному фестивалі «З країни в Україну», під час якого відвідали зону АТО та зіграли для наших солдатів просто неба.

Лауреати міжнародних конкурсів, які активно презентують Україну на світовій музичній арені.

Про них

«Гра престолів» у Кам'янці-Подільському – справа рук V&V project [Електронний ресурс] : [про кавер-гурт V&V Project] : [новини «33 каналу»]. – Відеодані (2:28 хв.). – Опублік. 17.07.2017 р. - Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=QUzixHq-D-Q&t=2s> , вільний. – Назва з екрана.

Кавер група Киев / V&V Project [Електронний ресурс] // Poptop. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <https://www.poptop.fm/artist/bandbproject/> , вільний. – Назва з екрана.

Киевский дуэт V&V Project исполнил хит группы Metallica на бандуре и баяне [Електронний ресурс] // ИА Инфолайн. – Текст., граф. и видеоданные (3:42 мин.). – Опублік. 18.03.2017 г. – Режим доступа : http://infoline.ua/society/Kievskiy-duet-V-B-Project-ispolnil-hit-gruppy-Metallica-na-bandure-i-bayane--Video_49557.html , свободный. – Загл. с экрана.

Українська кавер-версія саундтреку до "Гри престолів" потрапила в топ британського видання [Електронний ресурс] : [зіграна відомою українською групою V&V Project]. – Текст., граф. та відеодані (3.03 хв.). – Опублік. 18.07.2017 р. – Режим доступу : <https://styler.rbc.ua/ukr/zhizn/ukrainskaya-kaver-versiya-saundtreka-igre-1500363413.html> , вільний. – Назва з екрана.

ЗМІСТ

Від укладача.....	3
Аверченко Дар'я Василівна.....	4
Авраменко Олег Євгенович (Андрій Давидов).....	5
Барських Макс.....	6
Бердинських Крістіна Володимирівна.....	8
Бережко-Камінська Юлія Миколаївна	9
Бондарчук Роман Леонідович.....	10
Висоцька Тетяна Валеріївна.....	12
Дашвар Люко (Чернова Ірина Іванівна).....	13
Май Андрій Володимирович.....	15
Мерешко Єлизавета Данилівна.....	16
Мех Артем Сергійович.....	18
Полунін Сергій Володимирович.....	19
Пушнова Тетяна Геннадіївна.....	20
Рожко Наталія Олександрівна.....	21
Романова Міша (Могилинець Наталія Володимирівна).....	22
Романченко Віктор Дмитрович.....	23
Санченко Антон Віталійович.....	25
Синельникова Ганна Миколаївна.....	26
Тарабарова Світлана Василівна.....	27
Юсипей Роман Вікторович	29
V&B Project	30

Бібліографічне видання

ХЕРСОНЦІ ПІДКОРЮЮТЬ СВІТ Біобібліографічний довідник

Укладачі: Н.О.Попова, А.С.Михайлова

Редактор: С.Д.Коваль

Дизайн обкладинки: Н.С.Геліна

Відповідальний за випуск: Т.Ф.Ігнатова

Керівник проекту: В.Л.Лобзова